

Dajka Viktória verse

Járdán

Ringó árnyék talpam alatt felhőfoszlányon átszaladt bujaság.

Visszavágyott e világi, eltékozolt, régi nyári butaság.

Szélben omló néma percek falevélen megpihennek kéjesen.

Összecsókolt mámor-álom hasogatja zöld virágom élesen.